

FASCIJALNA DISFUNKCIJA, KAKO JE PREPOZNATI I OTKLONITI TIJEKOM REHABILITACIJE

FASCIAL DYSFUNCTION, HOW TO RECOGNIZE AND ELIMINATE IT DURING REHABILITATION

BOŽIDAR EGIĆ (bozidar.egic@gmail.com)

Danilo Egić (danilo.egic@gmail.com)

Ordinacija dr.Egić doo

SAŽETAK

Zadnjih nekoliko desetljeća broj znanstvenih radova o fasciji eksponencijalno raste. Otkrivene su nove redukcionističke i holističke spoznaje o fasciji što je s jedne strane doprinijelo razumijevanju problema, a s druge strane stvorilo nove izazove. Prvi izazov je što fascija još uvijek nije definirana na većini znanstveno-istraživačkih i kliničkih krugova na zadovoljavajući način. Dvije su različite terminološke preporuke prema FNC-u (Fascia Nomenclature Committee) "fascija" i "fascijalni sustav". U rehabilitacijskom pristupu heuristički bi mogli definirati fasciju kao bilo koje tkivo koje može reagirati na mehaničke podražaje. Fascijalni sustav podržava ljudsko tijelo u njegovim vitalnim funkcijama: osigurava održavanje posturalnog integriteta i motoričke ekspresije te pomaže postizanje salutogene homeostaze. Kada salutogena homeostaza (engl. health self-stabilizing stable state) prijeđe u patogenetsku (engl. illness self-stabilizing stable state) fascijalni ju procesi mogu ne samo održavati već i multiplicirati. Na taj se način može podržavati poremećena funkcija lokomotornog sustava, kronična upala, kronična bol, periferna i centralna senzitivizacija (engl. neuromatrix pain).

Fascijalni sustav nema početka niti kraja. Rezultat je evolucije savršene sinergije između različitih tkiva, odnosno podsustava kompleksnog adaptivnog sustava, kakovo je tijelo, s razvijanjem emergentnih struktura i funkcija, ali zadržavajući pamćenje ranijih odnosa i veza. Drugi izazov u pristupu fasciji je klinička primjena novih znanstvenih spoznaja iz laboratorija (engl. Basic Science) do postelje bolesnika (engl. Clinical Science), uz pomoć translacijske znanosti (engl.Translational Science). Jedan od načina moguće primjene biti će prikazan na slučaju pacijentice s dijagnozom smrznutog

ramena liječenog standardnim protokolom, koji nije doveo do poboljšanja a primjena novih spoznaja (engl. Systems Thinking) i miofascijalni tretman udaljene regije su dovele do potpune restitucije strukture i funkcije, korigirajući pri tome i druge poremećaje lokomotornog sustava.